

Oikeustapauskokoelma

**Asia T-384/14
(julkaistu otteina)**

**Italian tasavalta
vastaan
Euroopan komissio**

EMOTR — Tukiosasto — Maataloustukirahasto ja maaseuturahasto — Rahoituksen ulkopuolelle jätetyt menot — Naudanliha- ja lampaanliha-alat — Kiinteämääräinen rahoitusoikaisu — Kertaluonteinen oikaisu — Asetuksen (EY) N:o 1782/2003 48 ja 69 artikla — Erityisoikeudet — Perusteluvollisuus

Tiivistelmä – Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio (kuudes jaosto) 12.5.2016

Maatalous — Yhteinen maatalouspolitiikka — Tiettyjä tukijärjestelmiä koskeva yhdenmukainen hallinto- ja valvontajärjestelmä — Tilatukijärjestelmä — Viitemäärän laskenta — Erityistukijärjestelmän perusteella maksettujen määrien huomioon ottaminen — Jäsenvaltioilla ei ole mahdollisuutta käyttää muuta menetelmää tukioikeuksien määrän laskemiseksi

(Neuvoston asetuksen N:o 1782/2003 36 artiklan 1 kohta sekä 47–50, 95 ja 96 artikla)

Tilatukijärjestelmän käyttöönoton yhteydessä asetuksen N:o 1782/2003 48 artiklassa vahvistettiin yhteisen maatalouspolitiikan mukaisia maanviljelijöille maksettavan suoran tuen järjestelmiä koskevia yhteisiä sääntöjä. Tämän artiklan sanamuodon mukaisen tulkinnan mukaan ja siihen liittyvät säännökset huomioon ottaen tätä säännöstä sovelletaan maanviljelijään, jolle on myönnetty kyseisen asetuksen 47 artiklassa tarkoitettuja maksuja, jotka oikeuttavat tukioikeuksiin, joihin sovelletaan erityisedellytyksiä, mutta jolla ei ollut saman asetuksen 43 artiklassa tarkoitettuja hehtaareita viitekaudella tilatuen saamista koskevan oikeuden määrittämiseksi tai jonka hehtaarikohtainen oikeus tukeen on yli 5 000 euroa. Tällaisella maanviljelijällä, jolla joko ei ole hehtaareita tai jolla olevien hehtaarien tuottama hehtaarikohtainen oikeus on yli 5 000 euroa, on oikeus a) tukeen, joka on yhtä suuri kuin niitä suoria tukia vastaava viitemäärä (perusmäärä), jotka hänelle myönnettiin kolmen vuoden keskiarvokautena, ja b) kunkin 5 000 euron viitemäärän tai viitemäärän osan osalta tukeen (eli erityistukiin), jotka hänelle myönnettiin kolmen vuoden keskiarvokautena.

Tästä seuraa, että erityistuet kohdennetaan hehtaarikohtaiseen viitemäärään 5 000 euron määrään asti ja että ne tämän rajan ylittämisen jälkeen merkitsevät ylimääräistä (erityistä) tukioikeutta. Asetuksen N:o 1782/2003 47 artiklan 1 kohdassa säädetään tältä osin, että siinä luetellut määrät sisällytetään viitemäärään saman asetuksen 48 artiklassa säädetyin edellytyksin. Asetuksen N:o 1782/2003 47 artiklan 2 kohdasta ilmenee myös, että vuodesta 2007 alkaen ja poiketen siitä, mitä kyseisen asetuksen 33, 43 ja 44 artiklassa säädetään, kyseisen asetuksen 95 ja 96 artiklassa säädetyistä lypsylehmäpalkkiosta ja lisätuesta johtuvat määrät sisällytetään tilatukijärjestelmään 48–50 artiklassa säädetyin edellytyksin. Asiaa koskevassa lainsäädännössä vahvistetaan siten periaate, jonka mukaan eri perusteilla maksettavat tuet yhdistetään tilatueksi.

Asetuksen N:o 1782/2003 48 artiklassa ei myöskään säädetä minkäänlaisesta vaihtoehtoisesta menetelmästä erityistukioikeuksien määrittämiseksi eikä myöskään velvollisuudesta käsitellä eri oikeuksiin perustuvia tukia toisistaan erillisinä. Koska tämä säännös on pakottava eikä siinä jätetä jäsenvaltiolle lainkaan harkintavaltaa, jäsenvaltio ei voi väittää, että sen vaihtoehtoinen määrittämismenetelmä on yhtä tehokas, että sillä voidaan ehkäistä petokset tai että se on maanviljelijälle edullisempi.

(ks. 89–91 ja 93 kohta)